

Universitätsbibliothek Paderborn

**AntiLutherus Judoci Clichtouei Neoportuensis. Doctoris
Theologi, Academiæ Parrhisie[n]sis**

Clicthove, Josse

[Köln], 1525

VD16 C 4189

Rationum Lutheranarum co[m]probare nitentium, co[m]mune omnibus
Christianis esse sacerdotiu[m] evangelicu[m] & nouæ legis dissolutio VI

urn:nbn:de:hbz:466:1-36183

LIBER SECUNDVS

officiorū nomina: si nō habeāt simul annexam suog ministerioꝝ ac munerū proprietū executionē. Sin uero quis admiserit, omni-
bus etiā Christianis cōgruere officia & ministeria sacerdotū: ad-
mittat etiā oportet, & pueros ut sacra faciat posse citra reprehēsiō
nē astare altaribꝝ, & delinquētiū cōfessionē audire. mulieres itidē
sacris induitas uestibꝝ posse sanctā cōsecrare hostiā: ac missę officiū
celebrare, quinimmo & laicos omnes penitētiū recōciliationem
audita eoꝝ cōfessione tētare posse: & sacramēta omnia ecclesiasti-
ca alijs ministrare. Sed quis unq adeo despiat: ut hanc extremam
ferat insaniam. Hippocraticis pharmacis purgandam?

Rationum Lutheranarū, cōprobare nitentiū, cōmu-
ne omnibus Christianis esse sacerdotiū euāgelicum &
nouae legis dissolutio.

Cap. VI.

- I. **Petri. 2** Aeterū insistit aliquot rationibus Lutherus in suo
de abroganda missa priuata libro: ad cōmonstran-
dū, nō esse propriū aliquibus & peculiare sacerdo-
tiū nouae legis primū obiectā illud beati Petri uer-
bū in priore sua epistola. **V**os aut̄ genus electū, re-
gale sacerdotiū: gēs sancta, populus acquisitionis. **Q**uod nō parti-
culatim ad destinatos ecclesiasticō muneri scribit: sed generatim
ad omnes fideles etiam laicos, quostamē sacerdotij titulo hono-
rat. Et eodem loco hisce uerbis cōpellat eosdem Petrus. Et ipsitā
Apoca. 5 q̄ lapides uiui superaedificarni domos spirituales in sacerdotium
sanctū. Rursum in **Apocalypsi cōct⁹ sc̄toꝝ**, aeternę glorię pticeps
Christo gratiarum actiones concinens: ait. Fecisti nos deo nostro:
regnū & sacerdotes. Et deinceps in eodem libro: de quibusq; inco-
Apoca. 20 lis supernæ ciuitatis, inquit beatus Ioannes. Sed erunt sacerdotes
dei et Christi eius. Vbi eos etiā qui laici, cū hic agerēt, fuerunt: sa-
cerdotum nomine insignit. **V**erum hic admirari lubet argutā
ipsius Lutheri dialecticam: qui cum Aristotelis damnat studium,
& gymnasia publica ad capessendas cuiusq; generis disciplinas re-
cte instituta: homon ymnia æquiuocatiōeꝝ vocabuli hic ludit, eaꝝ
inscritia sua totam obturbat ecclesiam Christi. Nempe sacerdos se-
cundū propriam & uulgatam acceptiōem, is est qui ecclesiasticæ
addictus sorti altarisq; ministerio deputatus: sacratissimā in missę
officio eucharistiam deo offerendi sortitus est potestatē. Sacerdo-
tium

tium uero in sua peculiari ratione est huiusmodi sacerdotis munus & officium, secundum ritum scilicet ecclesiæ, sacro sanctam cœscrâdi & immolandi hostiam. Et secundum hanc significationem (quâ omnes, cum de sacerdotibus & sacerdotio sit sermo: protinus animo concipiunt & cōplectuntur) astruimus cū ecclesia sancta, sacerdotes à laicis esse discretos: & id ipsum, duobus proximis capitibus multisfariâ cōprobauimus. Non unq; uero etiâ in sacris literis generaliori ratione ac ambitu dicuntur sacerdotes: q; quod uis deo offerunt spirituale sacrificiū, siue cōunctionis cordis, siue castigationis corporis, siue rationis, aut alterius cuiuspiâ boni operis. Et his respondēs sacerdotiū, cōmuni sua ratione etiâ cōprehēdit quorūlibet operū iustitiae oblationē: deo à quo quis Christiano facta. Quod quidē sacerdotiū spirituale & mysticum: ipi quoq; ingenue fatemur Christianis omnibus bona operantibus esse commune. & quos uis deo offerentes opera iustitiae, etiâ laicos, mulieres & pueros: esse hoc modo sacerdotes. Quo sane modo cōmuni: sacerdotes & sacerdotiū accipiunt in locis illis sacræ scripturæ, p Lutherū in obiectione p̄sente citatis. Sed nō tam generale sacerdotiū & sacerdotij acceptiō attendit ecclesia sancta, nec scriptores ecclesiastici: cū sacerdotes secernūt à laicis, & sacerdotium à populari turba dirimunt. Priorem enim illam tantum & contractiōrem utriusq; significationē modo positam tum animaduertūt: & ad eam solam, mētis suæ conuertunt aciem atq; inflectunt. Quemadmodū tametsi Christiani omnes, subiicientes carnem spiritui & improbos affectus rationi: merito reges dici possint, & obtinere regnum spirituale intra seipso, regnareq; super terram, atq; ita interdū appellen t in sacris codicibus: nō tamē idcirco quis recte censuerit, oēs Christianos esse dicendos reges, & regno potiri: ut ea nomina designat monarcham regioni gubernandæ præsidentem, & monarchiam ipsum principatum: regium in civili administratiōe. Itaq; non debet indiscriminatim dici oēs Christiani sacerdotes, sicut nec oēs denominati reges: secundum propriam & consuetam in usu publico utrorūq; ratiōem. Et quēadmodū operatores iustitiae Christiani omnes, dici possunt reges & regno potiri: ita & singuli eorū uere denominari queunt sacerdotes, secundum generalem ambo rum, & longe plura q; in priore acceptiōne, suo ambitu & sinu cōprehendē-

t 2 prehendē-

LIBER SECUNDVS

III. prehendente significatione. ¶ Secundo insurgit Luther ad cōprobādā sacerdotij in oēs Christianos cōmunionem: hac ratiocinatio
ne. Ad omnes baptis̄mi lauacro ablutos fideles attinet sacrificiorū
oblatio, ut pote castigatio carnis, de qua ad Romanos cuiusvis sta
tus atq; fortis, scribit Paulus. Obscurō uos fratres per misericordiā
dei: ut exhibeatis corpora uestra, hostiā uiuentem, sanctā, deo pla
cētem, rationabile obsequiū uestrū. Similiter cōpunctio cordis af
flicti & contriti: ob admissa in deum peccata, de qua: propheta in
Psal. 50. psalmo. Sacrificiū deo spiritus contribulatus: cor contritū & humi
liatū deus nō despicies. Præterea orationis deuote ad deū effusio;
Psalmo 140. de qua, etiā propheta in psalmo. Dīrigā oratio mea sicut incēsum
in cōspectu tuo: eleuatio manuū mea; sacrificiū uesp̄tinū. Deniq;
erogatio eleemosynae in pauperes, ad laicos etiā spectans: sacrificiū
Hebræ. 13. & hostia dicitur apud Paulū, ita scribentē ad Hebræos. Beneficē
tiae & communionis nolite obliuisci: talibus enim hostijs promeret
deus. Quorū autem munus est & opus, sacrificiorum oblatio: hi &
sunt & dicuntur sacerdotes. quandoquidē proprie sacerdotū par
tes habētur: offerre deo uictimas & hostias. Sunt igit̄ omnes Chri
stiani: sacerdotes. ¶ Sed & hic ridenda est Lutheri dialectica: qui
haud minus in hac sua argutia quām prius, æqui uoco fallit. Nepe
sacrificium secūdum particularē et propriā rationē suā, euāgelice
legi accōmodam: est sanctissimi sacramenti eucharistię in missa ob
latio, quoniā ea, unicū est & ueḡ nouæ legis sacrificiū: ut sequens
apertius indicabit sermo. Et huiusmodi sacrificij immolatio, ad so
los pertinet Christianae professionis sacerdotes: secundū ecclastī
cam sanctionē institutos. At uero secundum generalē & diffusam
in plurima acceptiōne: sacrificiū dicit̄ cuiuscq; boni operis executio,
in dei honorē facta, ut emaceratio corporis, contritio cordis, feruens
oratio, bonoq; extēnorū in pauperes communicatio: & cætera
id genus opera iustitiae. Talis aut̄ sacrificij tam communi ratione
dicti oblatio, generatim ad quosvis spectat Christiani nominis ti
tulo insignitos: & tantū ad sacerdotes ecclesiasticos, quēadmodum
beatus Petrus ad fideles cuiuslibet gradus atque professionis scri
bit, exhortās: q̄ sint offerentes spirituales hostias, acceptabiles deo
per Iesum Christum. Quo quidē modo tam generali atq; in plura
extenso: sumi sacrificij nomen in omnibus illis scripturæ locis, in
hac

hac obiectione adductis. Itaq; ecclesia sancta cum de nouæ legis agit mysterijs atq; ministris; sacerdotes et respondens eis sacrificiū accipit secundū propriā et particularē utriusq; rationē. Lutherus uero cū suis asseclis, utrūq; sumit nomē: secundū generalē et pene cōmūnē Ch̄riani omnib⁹ significationē. Et ergo à sentētia ecclesiastica, tota deerrat uia, incaſlumq; illi contranititur.

¶ Non ad omnes Christianos pertinere ministerium
publicæ prædicandi uerbum dei: sed ad eos tantum,
qui ad munus illud exercendum, potestate
a superioribus suis accepere sunt. Cap. V.

... sacerdotis custodiunt scientiam, et legem requirent ex ore eius: quia angelus domini exercitum est. At qui officium docendi nerbum dei: ad omnes promiscue spectat, etiam laicos et mulieres. Si quidem aplur de omnibus loquens Christianis scribit ad Corinthios. Fiducia autem talis habemus per Christum ad deum: non quod sufficietes simus cogitare aliquid a nobis quasi ex nobis, sed sufficietia nostra ex deo est. Qui & idoneos nos fecit ministros noui testamenti: non litera sed spiritu. Et beatus Petrus ad omnes in Christum credentes, quibus suam dirigit primam epistolam, uerba faciens: ait. Ut uirtutes annuncietis eius quod de tenebris uos vocauit in admirabile lumen suum. Rursum & Paulus ad fideles Corinthios uerba dirigens: inquit. Potestis emovere, per singulos prophetare: ut omnes discant & omnes exhortentur. Ad haec. In euangelio dictum legimus. Est scriptum in prophetis. Erunt omnes docibles dei: siue docti a deo. & id per spiritum & uerbum dei. Possunt igitur omnes: uerbum dei docere. Denique leguntur mulieres multae claruisse spiritu propheticu: & ergo autoritate docendi habuisse, eaque plenaria exerceisse prouinciam. Et quamvis secundum sententiam beati Pauli (inquit) ubi uiiri sunt, loquendi officio fungentes: non debent mulieres loqui, attamen nullis loquentibus uiris: necesse est ut mulieres loquantur. Sunt igitur & mulieres, sacerdotes euangelici: similiter & laici, & in uniuersum omnes Christiani. Hac Lutherus. ¶ Verbi adhibenda huic